

ikke vil være Tyende — at man føler, at man kommer ind under en særlig Lov, føler, at man kommer til at tilhøre en Samfundsklasse, der er en skarpere Lovgivning underkastet —, der gør, at man foretrækker det usikre Arbejde paa Fabrikkerne. — Men Hovedargumentet fra den højtærede Ministers Side kom saa til Slutning; den højtærede Minister hævdede, at der her ikke var Tale om en Beskyttelseslov eller noget Formynderskab for Tyendet. Det var Lovregler i dette Tilfælde som i alle mulige andre. Dér vil jeg sige til den højtærede Minister, at dette kan jeg ikke anerkende. Naar man i en Lov som denne — nu nævner jeg blot Eksempler — gør Indgreb i Friheden med Hensyn til den Tid, for hvilken vedkommende maa fæste sig bort, idet man sætter det som en ufravigelig Betingelse, man ikke kan komme bort fra — naar man i dette Lovforslag paalægger Husbonden at drage Omsorg for, at Tyendets Ejendele er forsikrede, er disse Bestemmelser saa ikke Formynderskab for det paagældende Tyende? Jeg kan ikke se andet, end at dette er Tilfældet, og maa paa ny hævde, at jeg vilde finde det underligt, om man nu skulde gaa til at indføre en ny Beskyttelseslov paa Trods af de Folks Ønsker, som man agter at beskytte, og gøre det i det Øjeblik, da der er saa stærk Tale om at give dem Valgret.

Vejstrup: Jeg vil gerne have Lov til at gøre en Bemærkning i Tilslutning til det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange), idet han syntes, at det var urigtigt i § 47 at bestemme, at Bøder efter denne Lov, for saa vidt andet ikke er udtrykkeligt bestemt, tilfalder Statskassen. Naar man i sidste Stykke af § 43 siger: „For saa vidt Nævnets Medlemmer i Anledning af en rejst Sag maa begive sig udenfor Kommunens Grænser, har de Krav paa Befordringsgodtgørelse, 20 Øre for hver løbende Kilometer, eller 2den Klases Jernbanetakst, hvor Bane kan benyttes, samt endvidere Dagpenge, 4 Kr. pr. Dag, saafremt Fraværelsen fra Hjemmet strækker sig ud over 6 Timer. Udgifterne herved udredes af den Kommune, hvori Nævnet hører hjemme“, forekommer det mig inkonsekvent, at man saa ikke ogsaa i § 47 siger, at Bøder efter denne Lov tilfalder Kommunekasserne, for saa vidt andet ikke er udtrykkeligt bestemt. Jeg synes, det vilde være naturligt og rigtigt.

Til det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (N. Hansen) har jeg blot en enkelt

Bemærkning. Jeg vil sige, at jeg er mere glad ved det ærede Medlem efter hans sidste Udtalelse, end jeg var forud. Jeg maa absolut have misforstaaet det ærede Medlem, men jeg tror, det er undskyldeligt; thi det ærede Medlem sagde udtrykkeligt, at han personlig ikke ønskede nogen ny Tyendelov, og at Flertallet indenfor hans Gruppe heller ikke ønskede den, og han sagde endvidere, at Skellet kunde slettes og burde slettes. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han absolut ikke ønskede nogen Tyendelov. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at selv om jeg saaledes kan være enig med ham i, at det først og fremmest er det mindreaarige Tyende, det gælder om at beskytte, forekommer det mig alligevel nødvendigt at fastsætte Regler for hele dette Forhold, saaledes som det ogsaa er den højtærede Justitsministers Opfattelse. Men det skulde netop være en af de Opgaver, som Loven tilstræbte, at slette Skellet i saa stor Udstrækning som muligt. Det forekommer mig ikke, at man skulde opretholde Loven for at sætte Skel her, men Opgaven skulde netop være at hjælpe til at slette Skellet. — Saa sagde det ærede Medlem, at jeg maatte være i Modsætning til mine Partifæller, idet mine Partifæller havde indtaget samme Standpunkt som det ærede Medlem i Kommissionen. Det var det, jeg begyndte med at sige, at jeg ikke havde den Fordel, som andre Medlemmer havde haft ved, at de havde haft Sæde i Kommissionen. Men det, jeg gaar ud fra, er det ganske simple og det, som er det reelle: Den Behandling, Lovforslaget har været Genstand for i Folketinget. Og jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at mine Partifæller i det andet Ting har været trofaste paa dette Punkt, det tror jeg, ingen vil benægte, heller ikke den højtærede Justitsminister.

Justitsministeren (Billow): Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) rettede nogle Spørgsmaal til mig specielt med Hensyn til § 11 om, hvorledes det gik, hvis man i en allerede eksisterende Bygning eller Ejendom indrettede Tyendeværelser. Det hører til den Slags Grænsetilfælde, hvorom det er umuligt i et kort Svar at give bestemt Oplysning. Ikke alene her, men ved hver ny Bygningslov er det et meget vanskeligt Spørgsmaal at drage Grænsen mellem Ombygning og Nybygning. Det afhænger jo i mange Tilfælde af Bygningsautoriteterne, hvorledes Opfattelsen vil være, og Bestemmelsen i